

31991L0629

11.12.1991.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 340/28

PADOMES DIREKTĪVA
(1991. gada 19. novembris),
ar ko nosaka obligātos standartus teļu aizsardzībai

(91/629/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 43. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā visas dalībvalstis ir ratificējušas Eiropas Konvenciju par to dzīvnieku aizsardzību, kurus audzē lauksaimniecības nolūkos; tā kā arī Kopiena ar Lēmumu 78/923/EEK ⁽⁴⁾ ir apstiprinājusi šo konvenciju un deponējusi tās apstiprināšanas dokumentu;

tā kā Eiropas Parlaments 1987. gada 20. februāra Rezolūcijā par dzīvnieku labturības politiku ⁽⁵⁾ vēršās pie Komisijas, lai tā izstrādātu priekšlikumus par obligātajiem standartiem attiecībā uz gaļas teļu intensīvo audzēšanu;

tā kā teļi kā dzīvi dzīvnieki ir iekļauti Līguma II pielikuma produktu sarakstā;

tā kā teļu turēšana ir būtiska lauksaimniecības daļa; tā kā tā veido ienākumu avotu daļai lauksaimniecībā nodarbināto iedzīvotāju;

tā kā atšķirības, kas var traucēt konkurences nosacījumus, kavē teļu un teļu produktu tirgus kopīgās organizācijas vienmērīgu attīstību;

tā kā šā iemesla dēļ jāievieš kopēji obligāti standarti to teļu aizsardzībai, kurus audzē piena vai gaļas rūpniecībai, lai nodrošinātu racionālu ražošanas attīstību;

tā kā valsts dienestiem, ražotājiem, patērētājiem un citiem jābūt informētiem par šīs jomas attīstību; tā kā šā iemesla dēļ Komisijai, pamatojoties uz Zinātniskās veterinārās komitejas ziņojumu, būtu jāveic aktīva efektīvākās lopkopības sistēmas vai sistēmu

zinātniska izpēte, ņemot vērā teļu labturību; tā kā atbilstoši būtu jāparedz pārejas periods, lai Komisija varētu sekmīgi veikt šo uzdevumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šī direktīva nosaka obligātos standartus audzēšanai un nobarošanai paredzēto teļu aizsardzībai.

2. pants

Šajā direktīvā:

1. "teļš" ir liellops vecumā līdz sešiem mēnešiem;
2. "kompetentā iestāde" ir kompetentā iestāde, kā definēts Direktīvas 90/425/EEK ⁽⁶⁾ 2. panta 6. punktā.

3. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka no 1994. gada 1. janvāra četru gadu pārejas posmā visas no jauna būvētās vai pārveidotās saimniecības un/vai saimniecības, ko sāk izmantot pēc minētā datuma, atbilst vismaz šādām prasībām:

- ja teļus tur grupās, tajās jābūt pietiekami daudz brīvam, vismaz 1,5 m² lielam grīdas laukumam katram teļam, kura dzīvsvars ir 150 kg, lai tas netraucēti varētu pagriezties vai apgulties,
- ja teļus tur atsevišķos aizgaldos vai piesietus steliņšos, aizgaldus un steliņu sienām jābūt caurumotām un platumam ne mazākam par 90 cm plus vai mīnuss 10 % vai 0,80 no teļu skausta augstuma.

2. Pirmā punkta noteikumi nav jāpiemēro saimniecībās, kurās ir mazāk par sešiem teļiem.

⁽¹⁾ OV C 214, 21.8.1989., 28. lpp.

⁽²⁾ OV C 113, 7.5.1990., 180. lpp.

⁽³⁾ OV C 62, 12.3.1990., 37. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 323, 17.11.1978., 12. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 76, 23.3.1987., 185. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/496/EEK (OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp.).

3. Īpašus nosacījumus var piemērot:

7. pants

- teļiem, kuri veselības vai uzvedības dēļ izolējami no grupas, lai saņemtu piemērotu aprūpi,
- vāja barojuma liellopu sugas dzīvniekiem, kas minēti Direktīvā 77/504/EEK⁽¹⁾,
- teļiem, kurus zīdīšanai tur kopā ar mātēm,
- teļiem, kurus tur vaļējās novietnēs.

4. To iekārtu izmantošanu, kuras uzbūvētas:

- līdz 1994. gada 1. janvārim un kuras neatbilst 1. punkta prasībām, pārtrauc kompetentā iestāde, ņemot vērā 7. panta 1. punktā paredzēto pārbaužu rezultātus, un tas nekādos apstākļos nepārsniedz 2003. gada 31. decembri,
- pārejas perioda laikā, saskaņā ar 1. punktu nekādos apstākļos nepagarina ilgāk par 2007. gada 31. decembri, ja vien minētajā datumā tās neatbilst šīs direktīvas prasībām.

4. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka teļu audzēšanas apstākļi atbilst pieļikumā izklāstītajiem vispārīgajiem noteikumiem.

2. Turklāt pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm izdod rekomendāciju, kurā definēti visi obligātie standarti teļu aizsardzībai, papildinot standartus, kas noteikti pieļikumā.

5. pants

Pielikuma noteikumus var grozīt saskaņā ar 10. pantā noteikto procedūru, lai ņemtu vērā zinātnes attīstību.

6. pants

Vēlākais līdz 1997. gada 1. oktobrim, pamatojoties uz Zinātniskās veterinārās komitejas atzinumu, Komisija iesniedz Padomei ziņojumu kopā ar priekšlikumiem, kas saistīti ar ziņojuma secinājumiem, par intensīvās saimniekošanas sistēmu vai sistēmām, kas atbilst teļu labturības prasībām patoloģijas, zootehnikas, fizioloģijas un uzvedības aspektā, kā arī dažādu sistēmu sociālekonomisko ietekmi.

Padome ar kvalificētu vairākumu lemj par šiem priekšlikumiem ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc to iesniegšanas.

⁽¹⁾ OV L 206, 12.8.1977., 8. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/174/EEK (OV L 85, 5.4.1991., 37. lpp.).

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pārbaudes veic kompetentas iestādes uzraudzībā, lai pārbaudītu, vai ir ievērotas šīs direktīvas un tās pielikuma prasības.

Šīs pārbaudes, ko var veikt kopā ar pārbaudēm citiem nolūkiem, ik gadu veic katrā dalībvalstī statistiski reprezentatīvam dažādu saimniecību sistēmu skaitam.

2. Komisija saskaņā ar 10. pantā noteikto procedūru izstrādā noteikumu kodeksu, kas jāpiemēro 1. punktā paredzētajām pārbaudēm.

3. Ik pēc diviem gadiem līdz pēdējai aprīļa darbdienai un pirmoreiz līdz 1996. gada 30. aprīlim dalībvalstis saskaņā ar šo pantu informē Komisiju par iepriekšējos divos gados veikto pārbaužu rezultātiem, ieskaitot to pārbaužu skaitu, kas veiktas attiecībā uz to teritorijā esošajām saimniecībām.

8. pants

Lai Kopienā ievestu dzīvniekus no ārpuskopienas valsts, pie tiem jābūt attiecīgās valsts kompetentās iestādes izdotam sertifikātam, kas apliecina, ka tie ir turēti vismaz tādos apstākļos, kādi šajā direktīvā ir paredzēti Kopienas izcelsmes dzīvniekiem.

9. pants

Komisijas veterinārijas eksperti, ja vajadzīgs šīs direktīvas vienādi piemērošanai, sadarbībā ar kompetentajām iestādēm var veikt pārbaudes uz vietas. Personas, kas veic šādas pārbaudes, veic īpašus personīgās higiēnas pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai nepieļautu nekādu slimības pārnesšanas iespēju.

Dalībvalsts, kuras teritorijā veic pārbaudi, sniedz ekspertiem visu vajadzīgo palīdzību viņu pienākumu veikšanai. Komisija informē attiecīgās dalībvalsts kompetento iestādi par pārbaužu rezultātiem.

Attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde veic visus vajadzīgos pasākumus, lai ņemtu vērā pārbaužu rezultātus.

Attiecībā uz ārpuskopienas valstīm piemēro Direktīvas 91/496/EEK ⁽¹⁾ III nodaļas noteikumus.

Vispārīgus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 10. pantā noteikto procedūru.

10. pants

1. Ja jāievēro šajā pantā izklāstītā procedūra, priekšsēdētājs bez kavēšanās nodod jautājumu izskatīšanai Pastāvīgajai veterinārijas komitejai, kas izveidota ar Direktīvu 68/361/EEK ⁽²⁾, turpmāk "Komiteja", vai nu pēc savas ierosmes, vai pēc dalībvalsts pārstāvja lūguma.

2. Komisijas pārstāvis iesniedz Komitejai paredzēto pasākumu projektu. Komiteja sniedz atzinumu par projektu termiņā, ko priekšsēdētājs var noteikt saskaņā ar jautājuma steidzamību. Atzinumu sniedz ar Līguma 148. panta 2. punktā noteikto balsu vairākumu attiecībā uz lēmumiem, kas Padomei jāpieņem par Komisijas priekšlikumu. Dalībvalstu pārstāvju balsis komitejā vērtē tā, kā noteikts minētajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso.

3. Komisija pieņem paredzētos pasākumus, ja tie ir saskaņā ar Komitejas atzinumu.

4. Ja paredzētie pasākumi nesaskan ar Komitejas atzinumu vai ja atzinums nav sniegts, Komisija bez kavēšanās iesniedz Padomei priekšlikumu par pasākumiem, kas jāveic. Padome lemj ar kvalificētu vairākumu.

Ja trīs mēnešus pēc jautājuma nodošanas Padomei, Padome nav pieņēmusi lēmumu, ierosinātos pasākumus pieņem Komisija,

izņemot gadījumus, ja Padome ar vienkāršu vairākumu ir pieņēmusi lēmumu pret pasākumiem.

11. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, ieskaitot jebkuras sankcijas, kas vajadzīgas, lai izpildītu šīs direktīvas prasības ne vēlāk kā līdz 1994. gada 1. janvārim. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Ja dalībvalstis pieņem šos tiesību aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Tomēr no 1. punktā noteiktās dienas dalībvalstis saskaņā ar Līguma vispārīgajiem noteikumiem teļu aizsardzībai savā teritorijā var uzturēt spēkā vai piemērot stingrākus noteikumus nekā šajā direktīvā paredzētie. Tās informē Komisiju par jebkuru šādu pasākumu.

12. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1991. gada 19. novembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
P. BUKMAN

⁽¹⁾ OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp.

⁽²⁾ OV L 255, 18.10.1968., 23. lpp.

PIELIKUMS

1. Materiāli, ko izmanto, būvējot teļu novietnes, un jo īpaši aizgaldus un inventāru, ar ko teļi var saskarties, nedrīkst būt teļiem kaitīgi, tiem jābūt tādiem, ka tos var pilnīgi iztīrīt un dezinficēt.
2. Kamēr šajā jautājumā izstrādā Kopienas normas, elektroinstalācijas un iekārtas jāuzstāda saskaņā ar spēkā esošajiem valsts noteikumiem, lai izvairītos no strāvas triecieniem.
3. Celtnes izolācijai, apkurei un ventilācijai jānodrošina, lai gaisa plūsma, putekļu daudzums, temperatūra, gaisa relatīvais mitrums un gāzu koncentrācija nepārsniedz robežas, kas teļiem nav kaitīgas.
4. Viss teļu veselībai un labturībai vajadzīgais automātiskais un mehāniskais inventārs vismaz reizi dienā jāpārbauda. Ja atklāj bojājumus, tie tūlīt jānovērš vai, ja tas nav iespējams, jāveic piemēroti pasākumi, lai aizsargātu teļu veselību un labturību, līdz bojājumu novērš, jo īpaši izmantojot alternatīvas barošanas metodes un saglabājot apmierinošu vidi.

Ja lieto mākslīgas ventilācijas sistēmu, jāizstrādā noteikumi piemērotai rezerves sistēmai, lai nodrošinātu pietiekamu gaisa atjaunošanos nolūkā pasargāt teļu veselību un labturību gadījumā, ja sistēma sabojājas, un jāparedz arī trauksmes sistēma, lai brīdinātu lopkopi par avāriju. Trauksmes sistēma ir regulāri jāpārbauda.

5. Teļus nedrīkst pastāvīgi turēt tumsā. Lai ņemtu vērā teļu uzvedību un fizioloģiskās vajadzības, jāizstrādā noteikumi, lai varētu dažādos dalībvalstu klimatiskajos apstākļos lietot piemērotu dabīgo vai mākslīgo apgaismojumu; mākslīgajam apgaismojumam jābūt ieslēgtam vismaz laikā, kad var izmantot dabīgo apgaismojumu, kas parasti ir starp plkst. 9.00 un 17.00. Turklāt jebkurā laikā jābūt pieejamam piemērotam, pietiekami spēcīgam apgaismojumam (fiksētam vai pārnēsājamam), kurā varētu teļus pārbaudīt.
6. Visi teļi, kurus audzē barā vai aizgaldos, īpašniekam vai atbildīgajai personai ir jāpārbauda vismaz vienreiz dienā. Jebkurš teļš, kas šķiet saslimis vai ievainots, ir tūlīt attiecīgi jāārstē.

Jābūt iespējai, kad tas vajadzīgs, izolēt slimos vai ievainotos teļus piemērotā novietnē ar sausiem un ērtiem pakaišiem.

Cik iespējams drīz jākonsultējas ar veterinārārstu par katru teļu, kuru lopkopis nespēj aprūpēt.

7. Teļu novietnei jābūt veidotai tā, lai katrs teļš:
 - varētu bez grūtībām apgulties, atpūsties, piecelties un apkopt sevi,
 - redzēt citus teļus.
8. Ja lieto saites, tās nedrīkst teļiem radīt ievainojumus un tās jāpārbauda regulāri un pēc vajadzības jāpieregulē, lai nodrošinātu atbilstošu izmēru. Katrai saitei jābūt pietiekami garai, lai atļautu teļiem kustēties, kā prasīts 7. punktā. Tām jābūt veidotām tā, lai pēc iespējas izvairītos no jebkāda žņaugšanas vai ievainojama riska.
9. Mītnēm, aizgaldiņiem, inventāram un piederumiem, ko lieto teļiem, jābūt kārtīgi iztīrītiem un dezinficētiem, lai novērstu savstarpēju inficēšanos un slimību pārnēsātāju organismu attīstību. Izkārnījumi, urīns un neapēstā vai izlietā barība jāizvāc tik bieži, cik vajadzīgs, lai līdz minimumam samazinātu smaku un atvairītu mušas un grauzējus.
10. Grīdām jābūt gludām, bet ne slidenām, lai tādējādi novērstu teļu savainošanu, un tā konstruētām, lai neradītu ievainojumus vai sāpes teļiem, kas uz tām stāv vai gul. Tām jāatbilst teļu lielumam un svaram un jābūt stingrām, līdzsvarotām un stabilām. Teļu gulvietai jābūt ērtai, tīrai un ar atbilstošu noteci, un tā nedrīkst teļus nelabvēlīgi iespaidot. Jānodrošina piemēroti pakaiši visiem teļiem, kas jaunāki par divām nedēļām.
11. Visiem teļiem nodrošina piemērotu uzturu, ko pielāgo viņu vecumam, svaram, uzvedībai un fizioloģiskajām vajadzībām, lai veicinātu labu veselību un labturību. Lai nodrošinātu labu veselības stāvokli un labturību, kā arī

veselīgu augšanas tempu un ievērotu ar uzvedību saistītās vajadzības, teļu barībai jāsaturs pietiekami daudz dzelzs un minimālo šķiedrvielām bagātas sauso barību (100-200 g dienā atkarībā no dzīvnieka vecuma). Tomēr prasību par minimālo šķiedrvielām bagātas sausās barības daudzumu neattiecina uz baltās gaļas teļu audzēšanu. Teļiem neliek uzpurni.

12. Visi teļi jābaro vismaz vienreiz dienā. Ja teļus tur baros un nebaro *ad libitum* vai ar automātisko barošanas sistēmu, katram teļam jātiek pie barības vienā laikā ar pārējiem bara dzīvniekiem.
 13. Visiem teļiem, kas ir vecāki par divām nedēļām, jātiek pie svaiga ūdens pietiekamā daudzumā vai arī jāspēj apmierināt vajadzību uzņemt šķidrumu, dzerot citus šķidrumus.
 14. Barošanas un dzirdināšanas inventāram jābūt projektētam, konstruētam, izvietotam un uzturētam tā, lai līdz minimumam samazinātu teļu barības un ūdens piesārņojumu.
-